

Sygn. akt III CSK 154/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W. S.A. z siedzibą w K.
przeciwko Gminie Miejskiej Kraków
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. akt II Ca 1035/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na jej tle trzech istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze dotyczy tego, czy jest dopuszczalne równoległe prowadzenie postępowań w przedmiocie aktualizacji wysokości opłaty rocznej ze względu na zmianę stawki procentowej oraz wartości nieruchomości. Kwestia ta nie budzi wątpliwości. W orzecznictwie i piśmiennictwie trafnie wskazuje się, że są to dwa różne postępowania, w istocie od siebie niezależne. Drugie zagadnienie dotyczy tego, czy zakaz aktualizacji wysokości opłaty przewidziany w art. 77 u.g.n. dotyczy też zmiany tej wysokości wynikającej ze zmiany wysokości stawki procentowej. Również to zagadnienie nie budzi wątpliwości, art. 77 u.g.n. w ogóle bowiem nie dotyczy kwestii stawki procentowej przy zmianie wysokości opłaty za użytkowanie wieczyste, co zostało uregulowane w art. 73 u.g.n. Ze względu na wyjątkowy charakter wyrażonej w nim normy prawnej musi on być interpretowany ściśle jako dotyczący wyłącznie aktualizacji wysokości opłaty rocznej w związku ze zmianą wartości nieruchomości. Podobnie trzecie ze wskazanych w skardze kasacyjnej zagadnień nie uzasadnia przyjęcia jej do rozpoznania, ponieważ dotyczy ewentualnego zastosowania art. 77 ust. 2a u.g.n. do postępowania w przedmiocie zmiany stawki procentowej wysokości opłaty rocznej, gdy tymczasem przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do aktualizacji opłaty ze względu na zmianę wartości nieruchomości (do zmiany stawki procentowej stosuje się art. 73 i art. 78-81 u.g.n., co wynika z art. 73 ust. 2 u.g.n.).

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

l.n